

Nr 455.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen med förslag till lag om visst undantag från bestämmelserna i lagen om rikets mynt den 30 maj 1873; given Stockholms slott den 31 maj 1918.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om visst undantag från bestämmelserna i lagen om rikets mynt den 30 maj 1873.

Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

Förslag

till

lag om visst undantag från bestämmelserna i lagen om rikets mynt den 30 maj 1873.

Härigenom förordnas som följer:

Utän hinder av vad i lagen om rikets mynt den 30 maj 1873 stadgas, äger Konungen låta till de i §§ 6 och 7 av nämnda lag angivna namnvärden prägla skiljemynt av den vikt och med den metalliska sammansättning, varom överenskommelse kan komma att träffas med Danmark och Norge.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då densamma, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling, samt gäller till den 1 april 1919.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:st Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 31 maj 1918.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden: PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
RYDÉN,
UNDÉN,
THORSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson, anförde:

Enligt § 5 i lagen om rikets mynt den 30 maj 1873 skall till skiljemynt användas dels silver, legerat med koppar, dels ock brons. I § 6 av nämnda lag angivas de olika namnvärden, av vilka silvermynt skola präglas, samt de legeringar, som därvid skola komma till användning, och den vikt, mynten skola hava. Motsvarande bestämmelser i fråga om bronsmynt återfinnas i § 7.

På grund av svårigheter att anskaffa de för prägling av bronsmynt erforderliga metallerna inleddes under senare delen av år 1916 underhandlingar med danska och norska regeringarna om sådana ändringar i den mellan Sverige, Danmark och Norge gällande myntkonventionen, att, i stället för skiljemynt av brons, skulle kunna få präglas skiljemynt av järn. Sedan dessa underhandlingar blivit slutförda och

därvid träffats överenskommelse om en tilläggsartikel till sagda konvention av nu angiven innebörd, föreslog Kungl. Maj:t genom proposition den 6 mars 1917 nämnda års riksdag att med godkännande av tilläggsartikeln och under förutsättning, att densamma bleve i behörig ordning ratificerad, för sin del antaga förslag till lag om ändrad lydelse av §§ 5, 7, 12, 13, 17 och 18 i lagen om rikets mynt den 30 maj 1873. Denna proposition bifölls av riksdagen. Sedan tilläggsartikeln ratificerats, utfärdades den 10 april 1917 författning i ärendet.

Under senaste tiden har emellertid myntdirektören gjort framställning av innebörd att för tillgodoseende av behovet utav skiljemynt med de myntvärden, till vilka silvermynt nu präglas, vissa jämkningar eller ändringar borde vidtagas jämväl i de beträffande silverskiljemynten gällande bestämmelserna. Innan något beslut i ena eller andra riktningen kan fattas i denna fråga, måste densamma göras till föremål för ingående överläggningar med de danska och norska regeringarna. Förberedande åtgärder för inledande av förhandlingar i frågan hava redan vidtagits, men givetvis kunna ej dessa förhandlingar hinna slutföras inom sådan tid, att något resultat kan föreläggas den nu samlade riksdagen. Därest det emellertid vid blivande utredningar och överläggningar skulle befinnas lämpligt att i ett eller annat avseende göra ändring i nu gällande föreskrifter, torde det vara önskligt, att erforderliga bestämmelser härutinnan må kunna utfärdas så snart något hinder därför icke möter i konventionen med våra grannländer. Jag har därför låtit inom finansdepartementet upprätta förslag till lag om visst undantag från bestämmelserna i lagen om rikets mynt den 30 maj 1873 av följande innehåll:

Utän hinder av vad i lagen om rikets mynt den 30 maj 1873 stadgas, äger Konungen låta till de i §§ 6 och 7 av nämnda lag angivna namnvärden prägla skiljemynt av den vikt och med den metalliska sammansättning, varom överenskommelse kan komma att träffas med Danmark och Norge.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då densamma, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling, samt gäller till den 1 april 1919.

Fullmäktige i riksbanken, vilka beretts tillfälle att avgiva utlåtande över förslaget, hava förklarat sig icke hava något att erinra mot densamma.

Under åberopande av vad jag härovan anfört får jag därför hemställa, att Kungl. Maj:t ville i proposition föreslå riksdagen att antaga

berörda förslag till lag om visst undantag från bestämmelserna i lagen om rikets mynt den 30 maj 1873.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagade Hans Maj:t Konungen förordna, att till riksdagen skulle avlätas proposition i ärendet av den lydelse, bil. litt. . . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Sven Lidholm.